

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie Ł.Z.

obwinionego o czyn z art. 119 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2026 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie

z dnia 10 grudnia 2025 r., sygn. akt V W 3748/24

o umorzeniu postępowania,

postanawia

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi
Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie wyrokiem nakazowym z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt V W 1713/23 uznał Ł. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 26 czerwca 2022 roku o godz. 22:30 w W. przy ul. [...] dokonał kradzieży mienia w postaci okularów przeciwsłonecznych o wartości 250 zł na szkodę M.S., tj. z art. 119 § 1 k.w. i za to, na mocy art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 3 000 zł grzywny,

a na mocy art. 119 § 4 k.w. orzekł obowiązek zapłaty równowartości skradzionych okularów w kwocie 250 zł na rzecz M.S.

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez żadną ze stron powyższy wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 3 sierpnia 2023 roku.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 2 grudnia 2024 r., sygn. akt X Ko 349/24:

1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 i 3 k.p.w. wznowił prawomocnie zakończone postępowanie w sprawie o sygn. V W 1713/23 przeciwko Ł.Z.;

2. na podstawie art. 547 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.w. uchylił wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt V W 1713/23 i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania;

3. kosztami postępowania o wznowienie obciążył Skarb Państwa.

Orzekający ponownie w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie postanowieniem z dnia 10 grudnia 2025 r., sygn. akt V W 3748/24 na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzył postępowanie przeciwko Ł.Z. wobec stwierdzenia, że nastąpiło przedawnienie orzekania, zaś na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 15 stycznia 2026 roku bez prowadzenia postępowania odwoławczego.

Kasację od powyższego postanowienia wniósł Prokurator Generalny na niekorzyść obwinionego, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 45 § 2 k.w., polegające na błędnym uznaniu, że karalność zarzucanego obwinionemu wykroczenia uległa przedawnieniu w dniu 26 czerwca 2025 roku, co doprowadziło do niezasadnego umorzenia postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., podczas gdy wobec uchylenia, przed upływem okresu przedawnienia karalności wykroczenia, przez Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 2 grudnia 2024 r., sygn. akt X Ko 349/24, prawomocnego wyroku nakazowego z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt V W 1713/23, na mocy którego

uznano obwinionego za winnego czynu z art. 119 § 1 k.w. doszło do wydłużenia okresu przedawnienia, liczonego, zgodnie z treścią art. 45 § 2 k.w. od daty uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia, które to przedawnienie nastąpi w dniu 2 grudnia 2026 roku, a zatem w dacie orzekania Sądu Rejonowego w dniu 10 grudnia 2025 roku brak było przeszkód do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, dlatego podlegała rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z treścią art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażąco i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą prawa wskazaną w zarzucie kasacyjnym.

Ł.Z. został obwiniony o czyn z art. 119 § 1 pkt 1 k.w., popełniony w dniu 26 czerwca 2022 roku. Postępowanie w sprawie wszczęto w dniu 12 czerwca 2023 roku, czyli w okresie roku od popełnienia czynu. Zatem na podstawie art. 45 § 1 k.w. termin przedawnienia karalności wykroczenia uległ wydłużeniu o 2 lata w stosunku do terminu początkowego, tym samym jego upływ następował w dniu 26 czerwca 2025 roku.

Obwiniony początkowo został ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt V W 1713/23. Następnie Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 2 grudnia 2024 r., sygn. akt X Ko 349/24 wznowił prawomocnie zakończone postępowanie w sprawie o sygn. akt V W 1713/23 przeciwko Ł.Z. i uchylił wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt V W 1713/23 oraz przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy po ponownym rozpoznaniu sprawy, postanowieniem z dnia 10 grudnia 2025 r., sygn. akt V W 3748/24 umorzył postępowanie w sprawie, z uwagi na przedawnienie karalności wykroczenia, które jego zdaniem nastąpiło w dniu 26 czerwca 2025 roku.

Rozstrzygnięcie wydane przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie w dniu 10 grudnia 2025 r. sygn. akt V W 3748/24 dotknięte jest wadą opisaną w zarzucie kasacyjnym.

Sąd meriti, analizując kwestię przedawnienia, nie wziął bowiem pod uwagę, że w niniejszej sprawie nastąpiło uchylenie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie. W sprawie zaistniały zatem okoliczności określone w treści art. 45 § 2 k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że w razie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia, przedawnienie biegnie od daty uchylenia rozstrzygnięcia, tj. w niniejszej sprawie, od dnia 2 grudnia 2024 r.

Powyższe oznacza, że od daty wydania orzeczenia kasatoryjnego na nowo zaczął biec termin przedawnienia. Jest to termin dwuletni, ponieważ w tej sprawie, w okresie roku od zdarzenia, wszczęto postępowanie (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2002 r., I KZP 15/02; wyrok SN z dnia 7 lipca 2021 r., IV KK 292/21).

Co istotne, w dacie uchylenia rozstrzygnięcia termin przedawnienia jeszcze nie minął (zob. wyrok SN z dnia 10 lutego 2017 r., IV KK 486/16; wyrok SN z dnia 11 października 2023 r., V KK 139/23).

Tym samym termin przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego obwinionemu upłyne dopiero w dniu 2 grudnia 2026 r. W związku z powyższym w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, co miało miejsce 10 grudnia 2025 r., brak było przeszkód do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

[WB]

[r.g.]

